

3die Valgkreds (Albretsen) blev stærkt fremhævet i Gaarssmødet, at man vil have Retsfindigheden frem, og det tror man bedst at opnaa ved den frie Valgret; men hvis nu saa er, saa maa jo allerede under den bestaaende Ordning den mindre Halvdel af Sogneraadet bestaa af lutter Retsfindige; og hvis man saa ikke tør benegte, at der ogsaa kunde komme Retsfindighed frem ved de indskrænkede Valg, saa kan man jo være sikker paa, at Retsfindigheden altid vil have Dørvægten i Sogneraadet; og man kunde derfor gjerne staa sig til No med den bestaaende Ordning. Den ærede Ordfører kom saa til at fremføre et Argument, som forekom mig meget ilde anbragt fra hans Side. Han sagde nemlig, at den mægtige Mand trænger ikke til Beskyttelse, han møder aldrig alene, men han møder altid med Flere, som staa i venstabeligt eller andet Forhold til den mægtige Mand, sagde han. Det forekommer mig, at der ikke let kunde anvendes et vægtigere Argument fra vor Side imod at gøre Valgretten aldeles fri, end det, den ærede Ordfører der fremførte. Naar det er hans Mening, at der altid er endel Stemmer, som ere tilfals, saa er det jo nødvendigt, at en Modvægt dannes derimod ved at bevise, at der er nogle Stemmer, som ikke ere tilfals, at danne en Modvægt imod de Stemmer, som den ærede Ordfører mente altid vilde staa til den mægtige Mand's Raadighed. Saa talte den ærede Ordfører om Børnepligten. Jeg ser virkelig ikke, at den Talemaade, som den ærede Ordfører der fremkom med, staaar i noget nærmere Forhold til de kommunale Valghandlinger, end de Yttringer om Evgigheden, som det ærede Medlem fra Præsto Amts 3die Valgkreds fremkom med; jeg tror, at dette ligger saa fjernt fra, hvad der her handles om, at det ikke har Noget dermed at bestille.

Det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds talte igaar og nu ogsaa idag om Fattiggaarde, og hvad dermed staaar i Forbindelse. Det ærede Medlem kom idag til at

udtale sig, som om de, der ikke kunde ernære sig og Sine og derfor maatte ty til offentlig Understøttelse, i Grunden ikke havde nogen Ret dertil, men det er en fuldstændig Feiltagelse. Det ligger ikke i Sogneraadets Magt at kunne negte Understøttelse til den, som ikke kan ernære sig selv. Det ærede Medlem veed meget godt, at Sogneraadet ikke er sidste Instants, der er en Dverbestyrelse over Fattigvæsenet, og selv om Sogneraadet skulde være hensynsløst nok til at negte Hjælp, hvor den burde ydes, staaar den Udvei aaben for den, som ikke der kunde faa sine Dussler — jeg vil ikke kalde det Fordring — opfyldte, at gaa til Amtmanden, til Dverbestyrelsen for Fattigvæsenet, og man vil dog vel ikke forudsætte, at han ogsaa der skulde blive afvist paa samme haarde Maade, som det ærede Medlem forudsætter kunde ske ved Sogneraadet, saa det lader sig virkelig ikke negte, at det er en Ret, og mindes jeg ikke feil, saa har en meger anset Mand her i Landet, nemlig Grundtvig, for nogle Aar siden skrevet, at den fattige Mand her i Landet havde Prioritet i alle Bemidlede Eiendom. Naar det ærede Medlem udtalte sig saa stærkt imod Fattiggaarde, saa er det ganske vist, at, naar de blive misbrugte, er det ilde, det skal jeg give det ærede Medlem Ret i; men de kunde ogsaa have meget gode Følger. Jeg skal nævne et Exempel, at i en Kommune, før man fik en saadan Fattiggaard, var der 100 under Fattigvæsenet, men efter at man havde faaet den, gik deres Tal efter 3 Aars Forløb ned til 38 (En Stemme: Ja, det er Ulykken af det.). Nei, det er ikke Ulykken, det er netop Lykken. Man maa endelig ikke tro, at det var, fordi der blev vist for stor Haardhed mod de Trængende, saa at de Fattige heller vilde lide Nød end tage mod Hjælpen; nei, det var ikke Tilfældet, men Sagen var den, der var indrettet en frivillig Fattigunderstøttelse ved Siden af Fattiggaarden, som hjalp de værdige Trængende, saa at kun de, om hvilke man maatte sige, at de nok